

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/518/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112240156
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112240156.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľky F. O., nar. X. XX. XXXX, bytom O. nad V. XXX, zastúpenej JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., Národná 17, Žilina proti odporcom v rade 1/ M. X., nar. X. X. XXXX, bytom O. nad V. XXX, v rade 2/ I. X., nar. XX. X. XXXX, bytom ako odporkyňa v rade 1/, zastúpenému opatrovníčkou - odporkyňou v rade 1/, obaja právne zastúpení Mgr. Tomášom Balážom, advokátom so sídlom v I., V. X, v konaní o zaplatenie 178,21 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcov proti rozsudku Okresného súdu v Žiline, č.k. 18C/8/2013-110 zo dňa 3. apríla 2014, takto

rozhodol:

Vo výroku, ktorým bolo konanie medzi účastníkmi v časti úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 178,21 eur od 15. 11. 2010 do 12. 12. 2012 zastavené,

p o n e c h á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý.

V ostatných častiach rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporcovia s ú p o v i n n í nahradiť navrhovateľke spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania v sume 31,56 eur a zaplatiť ich na účet JUDr. Magdy Poliačikovej, advokátky so sídlom v Žiline, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Žiline potom, čo zastavil konanie medzi účastníkmi o zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie od 15. 11. 2010 do 12. 12. 2012, zaviazal odporcov spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke 178,21 eur s 9 % úrokom z omeškania od 13. 12. 2012 až do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň navrhovateľke priznal náhradu trov prvostupňového konania v celkovej výške 287,89 eur.

Svoje rozhodnutie vo vyhovujúcej časti odôvodnil ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej už len „OZ“) v spojení s ust. § 456 a § 458 ods. 1 OZ, keď konštatoval, že odporcovia užívajú nehnuteľnosť spoluvlastnícky patriacu navrhovateľke bez právneho dôvodu. Pri vyčíslení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal z predloženého znaleckého posudku č. 21/2012 vypracovaného Ing. Tobiášom Paludkom a jeho doplnku.

Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľke ako úspešnej účastníčke náhradu trov, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku, trov právneho zastúpenia a nákladov spojených s vypracovaním znaleckého posudku v celkovej výške 287,89 eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom svojho právneho zástupcu odporcovia. Žiadali rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie dôvodiac tým, že prvostupňový súd nevykonal vo veci dostatočné dokazovanie, a preto je jeho rozhodnutie predčasné. Aj napriek ich návrhu nenariadil vo veci znalecké dokazovanie a vychádzal len zo znaleckého posudku predloženého navrhovateľkou, pričom je nepochybné, že znalecký posudok vypracovaný v súdnom konaní na základe rozhodnutia súdu je dôkazom vyššej sily, než listinný dôkaz predložený účastníkom - navrhovateľkou.

Navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadala napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Prvostupňový súd pri rozhodovaní vychádzal zo znaleckého posudku Ing. Paludku, pričom odporcovia tento znalecký posudok žiadnym spôsobom nespochybnili. Ich trvanie na nariadení znaleckého dokazovania považovala za špekulatívne a smerujúce len k predĺženiu súdneho konania. Pokiaľ jej súd priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu i z nákladov na vypracovanie znaleckého posudku, tu sa nejednalo o paušálnu sumu, tak ako to tvrdili vo svojom odvolaní odporcovia, lebo túto sumu preukázala faktúrou, ktorú uhradila súdnemu znalcovi.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci vo vyhovujúcej časti, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z ústavného princípu nezávislosti súdu vyplýva jednak zásada voľného hodnotenia dôkazov zakotvená v § 132 O.s.p., ale i právo súdu rozhodnúť, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a ktoré nie. Súd je síce povinný i v zmysle § 18 O.s.p. zabezpečiť účastníkom rovnocenné možnosti k uplatneniu ich práv, ale to neznamená povinnosť súdu vyhovieť všetkým dôkazným návrhom účastníkov, čo ho ale nezbavuje v dôvodoch svojho rozhodnutia svoj postup zdôvodniť.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je potrebné poukázať na to (tak ako to napokon správne konštatuje i prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia), že odporcovia žiadnym spôsobom nespochybnili správnosť znaleckého posudku predloženého navrhovateľkou, pokiaľ išlo o vyčíslenie výšky bezdôvodného obohatenia, a preto ani odvolací súd nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci ďalšie znalecké dokazovanie. Znalecký posudok ako jeden z dôkazných prostriedkov súd vždy hodnotí v súvislosti s inými dôkazmi v zmysle ust. § 132 O.s.p., a pokiaľ teda odporcovia v priebehu konania nepredložili súdu žiaden dôkaz spochybňujúci navrhovateľkou predložený znalecký posudok, prvostupňový súd postupoval správne, keď ich návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania nevyhovel.

Správne postupoval prvostupňový súd i pri rozhodovaní o trovách konania, a preto aj v tejto časti musel odvolací súd jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Je nepochybné, že navrhovateľka okrem zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia mala výdavky i s vypracovaním znaleckého posudku, ktorý potrebovala na preukázanie výšky bezdôvodného obohatenia v sume 100,- eur, čo preukázala faktúrou od znalca, a preto prvostupňový súd, tak ako je už i vyššie uvedené, postupoval správne, keď jej tieto výdavky ako účelne vynaložené v súvislosti s uplatnením práva priznal.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) v sume 18,26 eur + 1 x režijný paušál 8,04 eur, čo spolu s 20 % DPH predstavuje sumu 31,56 eur.

V ostatnej časti, pokiaľ bolo konanie medzi účastníkmi zastavené, odvolaním nenapadnutej, zostáva rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.